

نکاتی درباره مدفن «سید مرتضی»/ علت وصیت عجیب سید مرتضی

سید مرتضی در وصیت‌نامه‌اش می‌گوید: «تمام نمازهای واجب مرا که در طول عمرم خوانده ام دوباره بخوانید، زیرا من علاقه‌مند به نماز بلکه عاشق نماز و راز و نیاز با خالق خود بودم و از راز و نیاز لذت فراوان می‌بردم، اما ممکن است نمازهای من خالص نبوده باشد».

خبرگزاری مهر - گروه دین و اندیشه: سید مرتضی در وصیت‌نامه‌اش می‌گوید: «تمام نمازهای واجب مرا که در طول عمرم خوانده ام دوباره بخوانید، زیرا من علاقه‌مند به نماز بلکه عاشق نماز و راز و نیاز با خالق خود بودم و از راز و نیاز لذت فراوان می‌بردم، اما ممکن است نمازهای من خالص نبوده باشد».

امروز، ۲۵ ربیع الاول مصادف با سالروز وفات اندیشمند و فقیه سید مرتضی ملقب به «علم الهدی» در سال ۴۳۶ هجری قمری است. پس از وفات، بدنش را در خانه‌اش در محله کرخ بغداد به امانت به خاک سپردند. سپس به کربلا منتقل و در کنار قبر برادرش و در مقبره پدر بزرگش ابراهیم مجاب دفن کردند.

اما در سمت جنوب شرقی بیرون حرم مطهر کاظمین، مرقدی برای آن بزرگوار و برادرش به یادبود وجود دارد و به جهت این یادگاری که در جوار حرم مطهر امام کاظم(ع) و امام جواد(ع) در کاظمین قرار دارد و مورد زیارت زائران ایرانی است؛ نکاتی چند در سالروز وفاتش آورده می‌شود:

۱. ابوالقاسم علی بن الحسین معروف به سید مرتضی و علم الهدی، در رجب سال ۳۵۵ قمری در شهر بغداد دیده به جهان گشود پدرش حسین موسوی و از عالمانی بود که جهت رفع حوائج مسلمین مناصب بزرگی در حکومت داشت. آورده اند: شیخ مفید بعد از آنکه در خواب دید، حضرت فاطمه (علیهاالسلام) دو فرزندش را برای تعلیم به نزد او آورده است، سید مرتضی و برادرش سید رضی (گردآورنده نهج البلاغه) را به شاگردی قبول کرد و تا آخر عمر به بارور کردن علم و عمل این دو برادر کوشید.

۲. سید مرتضی و سیدرضی امارت حج و نظارت بر دیوان مظالم را بر عهده داشتند. از زمان خلفای بنی امیه تا زمان معتضد عباسی، فرزندان علی بن ابیطالب(ع) همیشه تحت تعقیب بودند. هنگامی که خلافت در سال ۲۷۹ ق. به معتضد عباسی واگذار شد، موضوع احترام به علویان و تعیین سرپرست مطرح، در هر شهری یکی از بزرگان سادات یا علمای علوی سرپرستی سادات آن شهر یا منطقه را به عهده گرفت.

سید مرتضی حدود سی سال بر سرپرستی امور سادات، سرپرستی اموال و دارایی یتیمان، قضاوت و اجرای احکام و حدود الهی و نظارت بر دیوان که در آن به اعمال ظالمانه حکام و امرا دولت رسیدگی می‌شد را برعهده داشت. امارت و سرپرستی زائران خانه خدا نیز یکی دیگر از مسئولیت‌های وی به شمار می‌رفت. لقب «علم الهدی» یعنی پرچم هدایت نیز توسط وزیر عباسی به وی داده شد.

۳. سید مرتضی در وصیت‌نامه‌اش می‌گوید: «تمام نمازهای واجب مرا که در طول عمرم خوانده ام دوباره بخوانید. زیرا من علاقه‌مند به نماز بلکه عاشق نماز و راز و نیاز با خالق خود بودم و از راز و نیاز لذت فراوان می‌بردم. به دلیل همین وصیت می‌کنم تمام نمازهای مرا دوباره بخوانید زیرا تصور من این است که شاید نمازهای من صد در صد خالص برای خدا انجام نگرفته باشد!

۴. سید مرتضی در ۲۵ ربیع الاول سال ۴۳۶ از دنیا رفت. بدن مطهرش را در خانه‌اش در محله کرخ بغداد به امانت به خاک سپردند. پس از مدتی به کربلا منتقل و در کنار قبر برادرش و در مقبره پدر بزرگش ابراهیم مجاب دفن کردند.

هم اکنون در سمت جنوب شرقی بیرون حرم مطهر کاظمین، مرقدی برای آن بزرگوار و برادرش به یادبود وجود دارد، هرچند که برخی احتمال داده اند که آن مرقد ابراهیم ملقب به مرتضی پسر امام موسی بن جعفر باشد.*

*پایگاه اطلاع رسانی حج